ΛΕΥΚΕΣ ΝΥΧΤΕΣ, ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΜΕΡΕΣ...

Σταθερός στην άποψη του για το τι αποτελεί «μεγάλο πολιτιστικό γεγονός» **ο μαιτρ της εμπορευματικοποίησης δήμαρχος Ζενέτος θα διοργανώσει για ακόμη μία χρονιά την περίφημη λευκή νύχτα.**
Ναι, οι καλοπληρωμένοι καλλιτέχνες που θα έρθουν για την σαββατιάτικη αρπαχτή στις κεντρικές πλατείες του Ιλίου... οι διάφοροι "Φορείς και Σύλλογοι" της πόλης που παρασιτούν στο πλάι των δημοτικών αρχών... οι απλωμένες ψησταριές και η τσίκνα σε όλο το μήκος των πεζοδρόμων... ο συνωστισμός από τα τραπεζοκαθίσματα... οι αφιονισμένοι έμποροι των κεντρικών πεζοδρόμων που τρίβουν τα χέρια τους για θολωμένους καταναλωτές που παίρνουν ανάσες "ξεγνοιασιάς", με την ψευδαίσθηση πως έχουν την "ευκαιρία" να αποκτήσουν "μισοτιμής" αυτά που "στερήθηκαν από την κρίση και τα μνημόνια" ... τα δημοτικά καλλιτεχνικά-πολιτιστικά σχήματα παραπεταμένα σε κάποια απόκεντρα σημεία της περιοχής απλά για να επιβεβαιώσουν το "πολιτιστικό έργο του δήμου"... τα κενά βλέμματα των καταναλωτών. Ναι, όλα αυτά είναι "ένα από τα μεγαλύτερα πολιτιστικά γεγονότα"· ένα φτηνιάρικο πανηγύρι για να "ζήσουμε την πόλη μας".

Το να "ζεις την πόλη σου" σημαίνει να καταναλώνεις: από καλλιτέχνες, σουβλάκια μέχρι μπλουζάκια μισοτιμής. **Να αναγνωρίζεις τον δημόσιο χώρο, ως πεδίο συνάντησής σου με τα εμπορεύματα.**
Εδώ και χρόνια εξάλλου **οι πόλεις, οι δρόμοι και οι πλατείες τους οργανώνονται και αναπλάθονται με κύριο χαρακτηριστικό τον επικαθορισμό από τον χωροταξικό πολιτισμό της κατανάλωσης.** Τα πεδία συνάντησης των κατοίκων όχι απλά απαξιώνονται (πχ στην περιοχή μας το Πάρκο Τρίτση), αλλά αποικιοποιούνται από μαγαζιά κάθε είδους. Όλες οι πλατείες που αναπλάστηκαν στην περιοχή, παραδόθηκαν στα γύρω μαγαζιά και ο δημόσιος χαρακτήρας τους πνίγεται από τα διαρκώς επεκτεινόμενα τραπεζοκαθίσματα, την αφιλόξενη φωταγώγησή τους και το "άγρυπνο βλέμμα" των αστυνομικών περιπολιών. Με αυτόν τον τρόπο, οι πόλεις απομακρύνονται όλο και περισσότερο από την όποια έννοια της κοινότητας: εγκαταλείπουν τις έννοιες του μοιράσματος και της συνάντησης και χτίζονται πάνω στην παθητικότητα, την εξατομίκευση, την ιδιώτευση και βεβαίως τον φόβο. Μια πραγματικότητα αποξένωσης, ξεριζώματος των σχέσεων, των εμπειριών και των αντιστάσεων και αντικατάστασης της συλλογικής κουλτούρας με διάσπαρτες ατομικότητες που επικοινωνούν μονάχα μέσα από τα προϊόντα και τις "εμπειρίες" που αγοράζουν και καταναλώνουν.

Ο δήμος Ιλίου, εδώ και χρόνια πρωτοστατεί σε κάθε είδους "καινοτομία" και στην ανάλογη υποκρισία που απαιτείται: θέλει το Ιλιον "πόλη καθαρή" (με επικέντρωση βέβαια στους εμπορικούς πεζοδρόμους), χωρίς πολιτικές αφίσες, αλλά διατηρούσε παράνομη χωματερή στο Πάρκο Τρίτση. Πουλάει αλληλεγγύη για να αγοράσει κοινωνικό πρόσωπο πετώντας ξεροκόμματα σε κατοίκους που έχουν ανάγκη. Δηλώνει αλληλέγγυος σε πρόσφυγες και πρόθυμος να δεχτεί "κέντρο φιλοξενίας" στην περιοχή, αλλά από την άλλη μιλάει για "πρόβλημα με τους μετανάστες στην περιοχή" (χειρότερα και από κάποια ελληνόψυχα ανθρωπάρια του συνδυασμού του Καούκη στο δημοτικό συμβούλιο). Κάνει ανάπλαση σε πλατείες "για όλους τους δημότες" και στην ουσία τις παραχωρεί σε παρακείμενους εμπόρους, νοιάζεται για τους ελεύθερους χώρους "για να παίζουν τα παιδιά μας" και την ίδια στιγμή παραχωρεί για ιδιωτική χρήση χώρους και γηπεδάκια που τα χρησιμοποιούσε ο κόσμος της γειτονιάς σε φιλικά του αθλητικά σωματεία (πχ το γηπεδάκι του Αστέρα στην οδό Ποσειδώνος στον Άγιο Φανούρη). "Αγωνίζεται" ενάντια στις κεραίες κινητής τηλεφωνίας και δεν έχει κατεβάσει καμία. Και τον τελευταίο καιρό, αυτοί οι θιασώτες του τσιμέντου αγάπησαν πολύ το Πάρκο Τρίτση και κάνουν συγκεντρώσεις για την σωτηρία του...

Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε πως για να "βγεί" η λευκή νύχτα, σε κάποιους και κάποιες, θα τους "βγει η παναγία", θα δουλέψουν υπερωρίες αδήλωτες και απλήρωτες. Και δεν μιλάμε βεβαίως για την τάξη των εμπόρων, οι οποίοι και θα βγάλουν σε μια νύχτα την είσπραξη ενός μήνα, αλλά για τους υπαλλήλους τους. Αυτή η καθόλου συμπαθής τάξη των μικρών και μεγάλων αφεντικών, αυτοί που ταράσσονται με την αφισοκόλληση πολιτικών αφισών στους πεζοδρόμους γιατί "βρωμίζει" και είναι "παράνομη", που θεωρούν τους πεζοδρόμους και το Άλσος τσιφλίκι τους και όχι δημόσιους χώρους (και αναλόγως συμπεριφέρονται), οι υπερασπιστές της "νομιμότητας για όλους", εκείνη την μέρα θα κάνουν τα στραβά μάτια και θα βολευτούν από την παράνομη επέκταση ωραρίου. Όπως επίσης θα βολευτούν από την προσχηματική μη αδειοδότηση της λευκής νύχτας από την συριζαίικη Περιφέρεια Αττικής και τα στραβά μάτια των επιθεωρητών εργασίας. Το ζήτημα σαφώς και δεν είναι κάποια προσχηματική τήρηση των νόμων από τα αφεντικά. Το στοίχημα για όλους και όλες εμάς, είναι **να μην αποδεχτούμε να μετατρεπόμαστε κάθε φορά σε λάστιχο για τις επιδιώξεις και τα κέρδη των αφεντικών**. Να μην ανεχτούμε τον ρόλο του αναλώσιμου (γιατί η επιχείρηση έχει ζόρια!) και να συνδέσουμε την τύχη μας με τις ορέξεις των αφεντικών. **Να μην γίνουμε συμμέτοχοι-ες σε αυτό που ολοένα και με μεγαλύτερη ταχύτητα σχεδιάζεται τα τελευταία χρόνια: όχι μόνο μισθοί ξεφτίλας αλλά και εργασιακές συνθήκες γαλέρας. Σε αυτές έρχεται να προστεθεί και η θεσμοθέτηση των 32 Κυριακών** – για την ώρα στις τουριστικές περιοχές- ως ένας ακόμη συρμός στην τροχιά «ανάπτυξης» της χώρας επιβεβαιώνοντας απλά πως ο εκτροχιασμός των εργατικών συνθηκών αποτελεί κανονικότητα όσο χαζεύουμε αμέριμνοι τις βιτρίνες ως επιβάτες-καταναλωτές και εργαζόμενοι. **Εντός αυτού του εργασιακού κλίματος βρίσκουν λοιπόν χώρο οι μαγικές νύχτες της κατανάλωσης** που μας υπόσχονται για ακόμη μία χρονιά, ξεχνώντας βεβαίως επιμελώς να αναφερθούν στα παιδιά-πατίνια, στους εργάτες και εργάτριες πίσω από τις βιτρίνες που θα δουλέψουν 12ωρα και μεταμεσονύχτια. Ναι πράγματι, είναι "μεγάλο πολιτιστικό γεγονός" η λευκή νύχτα, αντίστοιχο της ρωμαϊκής αρένας των ασύδοτων αφεντικών και των υπνωτισμένων πελατών…

Παράλληλα η μη αδειοδότηση της λευκής νύχτας από την πλευρά της Περιφέρειας Αττικής για την "προστασία των εργαζομένων", επαναλαμβάνει το γνώριμο παιχνίδι της αριστερής κυβέρνησης που αντιπολιτεύεται τον εαυτό της: την ίδια στιγμή που θεσμίζει συνθήκες γαλέρας στο εργασιακό πεδίο για να μπορέσει να "επανεκκινήσει η οικονομία" και η "εθνική ανάπτυξη", "αντιστέκεται" ανέξοδα στον "εργασιακο μεσαίωνα".

Αυτές οι **θλιβερές γιορτές των δημάρχων και των εμπόρων**, οι "μαγικές νύχτες" τους, είναι ένας σαρκασμός στο πρόσωπο όλων εμάς, που βιώνουμε με τους ωμότερους τρόπους την ολομέτωπη επίθεση των αφεντικών πάνω μας. Οι "μαγικές νύχτες" στους φωτεινούς εμπορικούς πεζοδρόμους, γελάνε με τη σύγχυση, το μούδιασμα και την παραίτηση, την απόσυρση των υποτελών τάξεων από τους δρόμους και τα οδοφράγματα, γελάνε με τις δύσκολες μέρες μας. **Οι λευκές νύχτες ρίχνουν τα φώτα τους στις γυαλιστερές βιτρίνες και τη χαζοχαρούμενη ανεμελιά της κατανάλωσης, για να βυθιστούν σε ακόμη μεγαλύτερο σκοτάδι όλοι αυτοί και αυτές που βιώνουν τον πολιτισμό της εξαθλίωσης και της καταπίεσης, όλοι οι "αόρατοι" αυτής της κοινωνίας,** όλοι οι περιττοί: από τους μετανάστες και πρόσφυγες στα "στρατόπεδα φιλοξενίας" και τους "χώρους κράτησης" ως τις ουρές στους ΟΑΕΔ και τις μάταιες καθημερινές μάχες επιβίωσης μεγάλων κοινωνικών κομματιών, τις ταπεινωτικές τους υποχωρήσεις στο όνομα της επιβίωσης.

ΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΥΜΕ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΑΠΟΧΑΥΝΩΣΗΣ & ΥΠΟΤΑΓΗΣ

Θερσίτης - χώρος ραδιουργίας και ανατροπής, Νέστορος και Ευαγγελιστρίας, Ίλιον - http://thersitis.espiv.net/